

תקנו ששי - (יחזקאל א) ראיתי כמראה אש. כאן ראיה ממש. אמר הקדוש ברוך הוא: מי שיכנס במראה זה, ויהיה בתפלתו לבו למעלה לשם יהו"ה, ועיניו למטה בשם של אדני, תכניסוהו בהיכל הזה כמו המלאכים, וגביהן - למעלה, ויראה להם - למטה, כנגד השכינה שהיא יראת יהו"ה.

ובראיה ושמיעה וריח ודבור שורה שם יהו"ה. בעשיה, במשוש, שמוש, הלוף, שורה שם אדני. וזו ראיה של אור ונר (של התורה), שנאמר ביה (משלי ו) ותורה אור. ריח הקרבנות, שהם תפלות, דבור - בתורה, דבור בתפלה. ועשיה של מצוה, ושמוש שלה, ומשוש שלה, והלוף שלה. וראיה ושמיעה שאין שם תורה ומצוה, הקדוש ברוך הוא ושכינתו אינה שורה שם. שהקדוש ברוך הוא שורה בראיה, וכן השכינה, שהתורה - ותורה אור, והשכינה היא ראיה שלו, (במדבר יב) ה' במראה אליו אתנדע (הקדוש ברוך הוא - במראה אליו אתנדע - שכינתו).

במחשבה מבפנים בינה - בן י"ה. ישראל עלה במחשבה. הרהור חכמה, לחכם ברמז. חכמה עלה במחשבה, שהוא בינה. מחשבה והרהור הכל אחד. החכמה לא נודעת אלא בבינה, והבינה בלב. ומשום זה המחשבה בלב, והרהור בלב. וכן התורה - ספר תורה, מצוה לשמע. וכן בחטם, ריח ניחח לה. השכינה היא קרבן שלו, עולה שלו, והתפלה היא כמו קרבן, ועולה פריח ניחח אצלו ומתקרבת אצלו בתפלה. וכן בדבור - (ירמיה כג) הלא כה דברי פאש נאם ה'. אות ה' - שכינה, דבור שלו. כמו שהשכינה היא מראה שלו, שמיעה שלו, ריח ניחח שלו, בראש - כף הוא

תקונוא שתינתא, (יחזקאל א) ראיתי כמראה אש, הכא ראיה ממש. אמר קדשא בריך הוא, מאן דייעול בחיזו דא, ויהא בצלותיה לביה לעילא, לשם יהו"ה, ועינוי לתתא בשמא דאדני, תיעלון בהיכלא דא, כגוונא דמלאכין, וגביהן לעילא, ויראה להם לתתא, לקבל שכינתא דאיהי יראת יהו"ה.

ובראיה ושמיעה וריחא ודבור, שריא יהו"ה. בעשיה, במשוש, שמוש, הלוף, שריא אדני. ודא ראיה, דאור ונר (ס"א דאורייתא), דאתמר ביה (משלי ו) ותורה אור. ריחא דקרבנן, דאינון צלותין, דבור באורייתא, דבור בצלותא. ועשיה דמצוה, ושמוש דילה, ומשוש דילה, והלוף דילה. וראיה ושמיעה, דלית תמן אורייתא ומצוה, קדשא בריך הוא ושכינתיה לא שריא תמן. דקודשא בריך הוא שריא בראיה, וכן שכינתיה, דאורייתא ותורה אור, שכינתיה ראיה דילה (במדבר יב) יהוה במראה אליו אתנדע, (קדשא בריך הוא במראה אליו אתנדע שכינתיה).

במחשבה מלגו בינה, בן יה. ישראל עלה במחשבה. הרהור חכמה, לחכימא ברמיזא. חכמה עלה במחשבה דאיהו בינה, מחשבה והרהור כלא חד. חכמה לא אשתמודע אלא בבינה, ובינה בלב. ובגין דא, מחשבה בלב, הרהור בלב.

ובן אורייתא ספר תורה. מצוה (דף ר"ג ע"א) לשמוע. וכן בחוטמא, ריח ניחח ליהו"ה. שכינתא איהי קרבן דיליה, עולה דיליה, וצלותא איהי קרבן, וכריח ניחח סליקת לגביה, ואתקריבת לגביה בצלותא, והכי בדבור, (ירמיה כג) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה. ה' שכינתא, דבור דיליה.

כגוונא דשכינתא, איהי מראה דיליה, שמיעה דיליה, בדבור - (ירמיה כג) הלא כה דברי פאש נאם ה'. אות ה' - שכינה, דבור שלו. כמו שהשכינה היא מראה שלו, שמיעה שלו, ריח ניחח שלו, בראש - כף הוא